

[Glønborg]

haft et særdeles ambitiøst maritimt byggeprogram omfattende bl.a. meget store overfladeenheder, f.eks. missilkrydsere og hangarskibe, og en bred vifte af ubådstyper med en udpræget offensiv kapacitet. Byggeprogrammet omfatter også en del landgangsfartøjer med plads til adskillige tusinde marinesoldater, tungt materiel, kampvogne m.v.

Der er ingen tvivl om, at et af de primære mål med denne massive flådeopbygning har været at opnå evne til at kontrollere Nordatlanten og afbryde de søværts forbindelser mellem USA og Vesteuropa i tilfælde af krig.

Så længe krigsrisikoen i vor del af verden er noget, der ikke helt kan udelukkes, er det af vital betydning for NATO-landene at være i stand til at opretholde den søværts forbindelse mellem USA og Vesteuropa til overførsel af forstærkninger og forsyninger i en krigssituation. Det er de erfaringer, vi har fra anden verdenskrig, som tvinger os til det. Det er baggrunden for opretholdelsen af de relativt store maritime styrker, som NATO-landene har i det nordatlantiske område.

Men naturligvis håber vi, at det nuværende gode klima mellem Øst og Vest vil vise sig at være stabilt og endda vise fremgang, og at det fører til reelle forhandlinger om reduktion af såvel de atomare som de konventionelle styrker i Øst og Vest. Det gælder naturligvis også de maritime styrker. Men forhandlinger om reduktion af disse skal naturligvis ses i sammenhæng med den totale styrkebalance mellem Øst og Vest. Det bliver utvivlsomt en langvarig og kompliceret forhandlingsproces, og det tjener ikke noget formål at prøve at isolere problemerne med hensyn til de maritime styrker fra dette bredere sikkerhedspolitiske aspekt.

I øvrigt er det aldeles afgørende, at NATO-landene står samlet om denne forhandlingsstrategi. Vi må med andre ord ikke lade os friste af f.eks. Gorbatsjovs Murmansk-tale til at bevæge os ind på tosidede forhandlinger mellem de nordiske lande og Sovjetunionen om sikkerhedspolitiske spørgsmål, for det var jo i realiteten, hvad Gorbatsjov i sin tid lagde op til. Vi må se alle disse problemer i en helhed, og i den forbindelse kan vi ikke løsgøre os fra vor alliance i NATO.

Kunne vi så være tilfredse og rolige, hvis vi bare altid har en magtbalance? Nej, der er én alvorlig grund mere til at være bekymret over

oprustningen, og det er, at en alt for stor del af denne verdens ressourcer og kræfter og evner herved fortsat vil blive brugt til noget, som i sig selv intet er værd og ikke er til gavn for nogen.

Derfor må vi hilse ethvert initiativ til at nedbringe magtbalancens niveau velkommen. Fra Kristeligt Folkepartis side skal der altid lyde en tak til enhver, som vil bidrage med tænkning og med aktiv handling for at bringe det samlede rustningsbalanceniveau ned. Derfor også en tak til Socialistisk Folkeparti, som har rejst denne debat i dag, men også tak til regeringen for det stykke arbejde, som vi har fuld tillid til bliver gjort fra regeringens side for netop at nå dette mål.

Vi har fået forelagt 2 dagsordensforslag til overvejelse, og jeg vil gerne sige, at Kristeligt Folkeparti er tilhængere af, at vi undgår enhver form for kamp. Vi kan heller ikke lide kamp på dagsordener, og derfor glæder vi os til at få lov til at opleve en gang imellem, at vi kan gennemføre en forespørgselsdebat og få rejst nogle problemer, uden at vi skal have sådan en krig på dagsordener. Så egentlig ville vi allerhelst være fri for dagsordener.

Men vi har jo set på dem, vi har ikke ønsket at være medforslagsstillere til nogen af dem, vi har fået forelagt, og vi har heller ikke selv udarbejdet nogen, og det er simpelt hen ud fra den betragtning, at vi egentlig synes, vi godt kunne undvære alle de dagsordener. Vi foretrækker, at beslutninger bliver vel forberedt og kommer frem i form af lovforslag og beslutningsforslag.

Vi ved efter den opbakning, der er fra partiers side, at regeringens dagsordensforslag vil komme til afstemning først, og jeg kan klart meddele, at Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig det, som står i regeringens dagsordensforslag, så vi agter at stemme for regeringens dagsordensforslag.

Men jeg vil gerne sige, at vi ikke bare har lagt Socialistisk Folkepartis dagsorden til side som uinteressant, fordi vi ved, den ikke vil blive vedtaget. Vi har faktisk læst den og gjort det meget grundigt, og jeg vil gerne rose Socialistisk Folkeparti for det indhold, der er i denne dagsorden. Vi har læst de forskellige punkter igen, og punkt for punkt må vi sige, at det er faktisk fornuftigt, det, der er skrevet her, og vi finder egentlig en høj grad af overensstemmelse imellem de intentioner, som står på tryk i SF's dagsordensforslag, og indholdet i regeringens.